

Postojeća regulativa o elektroničkoj pošti i pravnoj zaštiti privatnosti

Pitanje pravne zaštite on-line privatnosti u Republici Hrvatskoj uređeno je kroz veći broj zakona. Dakle, ne postoji jedan zakon, odnosno, kodeks u kojem se mogu naći sve odredbe koje reguliraju to područje.

- Temeljni akt Republike Hrvatske – Ustav, štiti pravnu zaštitu osobnog i obiteljskog života, slobodu i tajnost dopisivanja te sigurnost i tajnost osobnih podataka.
- Kazneni zakon RH inkriminira povredu on-line privatnosti u nekoliko kaznenih djela, a to su: povreda tajnosti pisama i drugih pošiljaka; nedozvoljena uporaba osobnih podataka; povreda tajnosti, cjelovitosti i dostupnosti računalnih podataka, programa ili sustava; računalno krivotvorenje i računalna prijevara.
- Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela uvodi kaznenu odgovornost pravnih osoba vezano uz kaznenu odgovornost fizičke osobe koja vodi poslove pravne osobe ili joj je povjereno obavljanje poslova iz područja djelovanja pravne osobe. Dakle, prema ovom Zakonu dolazi u obzir odgovornost trgovačkih društava i drugih pravnih osoba kao poslodavaca za povredu privatnosti poruka elektroničke pošte.
- Zakon o zaštiti osobnih podataka također uređuje zaštitu osobnih podataka o fizičkim osobama te nadzor nad prikupljanjem, obradom i korištenjem osobnih podataka u RH.
- Zakon o radu propisuje zaštitu privatnosti radnika, pa se osobni podaci radnika smiju prikupljati, obrađivati, koristiti i dostavljati trećim osobama samo ako je to određeno ovim ili drugim zakonom ili ako je to potrebno radi ostvarivanja prava i obveza iz radnog odnosa odnosno u svezi s radnim odnosom.
- Zakon o telekomunikacijama te Zakon o elektroničkoj trgovini uvode ograničenja na tzv. spam poruke, odnosno, nezatražena komercijalna i telekomunikacijska priopćenja.

Sve veće hrvatske kompanije pri zapošljavanju zahtijevaju od zaposlenika potpisivanje pravila kojih se moraju pridržavati dok rade na tvrtkinim računalima.

Informacijski sustavi i tehnologije u službi prodaje

U današnjem dinamičnom tržišnom okruženju primjena naprednih informacijskih i komunikacijskih tehnologija uvelike doprinosi uspješnosti poslovanja kompanije. Informacijski sustavi i podaci koje oni sadrže su vrlo bitni za poslovanje tvrtke koje ih koriste. Povećanjem uporabe elektroničkih informacija u poslovanju povećava se i zabrinutost oko sigurnosti sustava i podataka koji su u njemu pohranjeni. Da bi se podaci i informacijski sustavi kvalitetno zaštitili važno je osmisliti i provesti politiku sigurnosti koja ponekad iziskuje velika ulaganja.

PRIPREMIO: *Željko Popović*
FOTO: *Dejan Čikeš*

Sigurnost podataka u poslovanju više nije luksuz već jedan od primarnih ciljeva u razvoju poslovanja. Stoga jača naglasak na sigurnost informacijskoga prostora pojedine tvrtke. Kako Internet omogućuje slobodan pristup informacijama, korisnici računala ne moraju poznavati način rada ili prirodu prijenosa podataka, ali moraju poznavati definirana pravila ponašanja donesena u tvrtki u kojoj rade.

Pravila za ponašanje na Internetu nastala su na temelju RFC-ova (Request for Comments) dokumenta 1855 koji opisuje standarde na kojima se temelji Internet. Prvi dokument napisan je daleke 1969. godine, a danas ih postoji čak 4.402. U dokumentu 1855 navodi se minimalni skup pravila ponašanja koji služi kao predložak različitim tvrtkama, organizacijama i pružateljima usluga za stvaranje vlastitoga kodeksa ponašanja korisnika i administratora. Stoga tvrtke, odnosno organizacije koje pružaju uslugu pristupa i korištenja Interneta izrađuju dokument u